

NEUVĚŘITELNÉ, NEVYSVĚTLITELNÉ?

Z televizních pořadů

Sešit 1

Ing. Jaromír Kapinus, rodák z Lázu u Moravských Budějovic, žijící dlouhá léta ve Vídni, člen České psychoenergetické společnosti v Praze, autor publikací *Nadhmotný svět*, *úvod do parapsychologie* a *Psychokinetické jevy*, které věnoval této společnosti, věnuje tuto publikaci českému čtenáři za účelem rozvíjení zájmu o psychoenergetickou vědu a o její popularizaci.

Vedení České psychoenergetické společnosti plní jeho přání.

Předmluva

V této publikaci, uvádím skutečné případy zasahující do oboru parapsychologie, které se mohou vysvětlit podle nových vědeckých teorií. Tyto nové teorie, které nesouhlasí s údajně vědecky zajištěnými poznatky fyzikálních zákonů, se často odmítají bez pečlivého přezkoušení. Vědci kterým

se podařilo vyvinout nové poznatky, se musí bránit proti reakcím vědeckého konzervativního světa tak dlouho, až jsou jejich teorie všeobecně přijaty a náležitě uznávanému stavu vědění. Jedná se o výsledky prací vědců, počínaje A. Einsteinem, Max Planckem, k vědeckým názorům Davida Bohma, James Jeanse, Heisenberga, Pascuala Jordana a mnoha dalších, jejichž práce, stejně i mnohé výsledky prací parapsychologů jsou pozvolna přibírány do rozšířeného světového názoru. Snad tuto situaci vyjádří prohlášení Pascuala Jordana na parapsychologické konferenci v New Yorku v roce 1957: „Musíme zaujmout zcela radikální postavení a myslet na to, že trojdimenzionální prostor, jak je nám běžný, není bezprostředním faktem, ale výsledkem dosavadních názorů a činností a podmínkou toho, co můžeme našimi smysly pozorovat.“

Věda je pozorována v první řadě jako způsob popisování fyzického světa a teprve v druhé řadě jako prostředí pro odpovídání na otázky o příčinách pozorovaných jevů. Sestavené hypotézy jsou potvrzovány pokusy a mohou obdržet status uznané vědecké teorie. Vědci z oboru jaderné fyziky se dnes snad chovají poněkud jinak. Modely, jimiž by chtěli vysvětlit chování elementárních částic, ukazují velice zvláštní znaky: čas běží nazpátek, částice mohou na jednom místě zmizet a na druhém se zase objevit, aniž prošly prostorem ležícím mezi nimi. Duchovní model těchto vědců se už nedá znázornit, je abstraktní a čistě matematické povahy. Snad se proto nukleární fyzikové staví kvůli této jedinečnosti jejich teorií otevřeněji k paranormálním jevům. V kvantové technice tvrdí fyzikové, že pouhé pozorování elementární částice, nebo její měření, přístroji způsobí bezprostřední změnu částice. Mnozí parapsychologové byli tím podpořeni v jejich snaze hledat na úrovni elementárních částic působení duševna na fyzikální procesy a na paranormální jevy vůbec. Znají už po léta fenomény při nichž duch působí na hmotu.

Na základě naší vědecky zaměřené výchovy máme velmi naivní pochopení pro skutečnost. Tento naivní názor je však tváří vtvář skutečnosti nepostačujícím základem pro vysvětlení jevů. Představa, že všechny lidské bytosti jsou částí většího celku a tím také mezi sebou nerozlučitelně spojeny, je velmi stará, ale přesto si teprve před nedávnem našla cestu mezi vědecký průzkum. Nám bylo už- od mládí vryto do paměti, že člověk je samostatná bytost, komplexní, masa tkání, řízená živým „microcomputerem“ - mozkiem, zcela odloučená od univerza v němž se nacházíme. Vědci však nyní stanovili požadavek morphogenetických polí, strukturu tvořících polí, nesoucích biologické informace jimiž je vývoj individuálního organismu řízen. Proti tomu se hned postavili ortodoxní vědci. Podobně tehdy negativně reagovali na Einsteinovo dílo a názory fyzika Davida Bohma. Jeho názory však našly potvrzení v nejnovějších vědeckých průzkumech. Snad to bude i znamením radikální změny názorů na pohled člověka a světa.

Jednotlivé skutečné příhody které uvádím v článkách této publikace jsou převzaty z televizních seriálů PSI-Factor, X-Factor a Poltergeist, vysílaných v televizi během roku 1998 a začátkem roku 1999. Bohužel chybí u těchto případů vědecké vysvětlení, patrně z komerčních důvodů, udržovat televizního diváka v napětí a zvědavosti pro další případy. Přidávám k těmto jednotlivým případům tedy mé vlastní vysvětlení. Snažil jsem se při tom opírat o současné vědecké názory z různých oborů a jestliže k vysvětlení přidávám mé vlastní mínění, doufám že se při tom příliš nevzdaluji od faktů.

Při vysvětlování případů navazuji na mé předchozí publikace Nadhmotný svět a Psychokinetické jevy, vydávané Psychoenergetickou společností v

Praze. Poněvadž se u uvedených skutečných případů jedná o paranormální jevy, které se nedají vysvětlit stávajícími zákony fyziky, zůstává nad těmito případy nápis: Neuvěřitelné, nevysvětlitelné. Dají se však určit podle platných názorů parapsychologie. V člancích se jedná o zásahy energetických záznamů zemřelých ze záhrobí (hyperprostoru kolem nás), o pomstě obětí ze záhrobí, o pomoci živým osobám ze záhrobí často na úrovni zázraků, o působení univerzální energie na živé organismy, o psychokinetických jevech, telepatii, jasnovidectví a prekognici, vidění do budoucna. A tyto jevy se nedají vysvětlit platnými fyzikálními zákony, nehledě k novým vědeckým názorům z oboru průzkumu elementárních částic, průzkumu hmoty a energií, z kvantové techniky, z nukleární fyziky a výzkumu pravděpodobného prostoru.

Autor

Schopnost telepatie

V tomto úvodním článku mé publikace přicházíme ke schopnosti telepatie přenášet silné emoce, obrazy a záznamy z míst tragedií přes pamětové záznamy buněk těla. Telepatie je v podstatě působení nepatrných hmotných částic mentální energie, mentionů na mozkové struktury živých organismů. V tomto článku se zmiňuji o skutečné události, která byla uváděna v roce 1998 v televizním seriálu PSI-Factor.

Mladá žena Andrea Bestová má po transplantaci ledviny, kterou dostala od jejího bratrance náhle jasnovidecké vidiny. Ve stavu normálního vědomí, z něhož přejde do okamžitého transu, vidí zjevení mladé ženy a na skle okna nebo zrcadla se psychokineticky vypálí osmicípá hvězda s kruhem uvnitř. Parapsychologové se ujímají tohoto případu a vyzví od Andrey, že její bratranec, který téměř oslepl, jí po transplantaci cizí rohovky do očí z vděčnosti za nový život daroval ledvinu a od této doby že má Andrea tyto vidiny. Parapsychologové navštíví tohoto bratrance, malíře a zjistí, že malíř má ve svém ateliéru i na chodbách tuto osmicípou hvězdu ve všech variacích. Zjistí, že je téměř identická s osmicípou hvězdou s kruhem uvnitř, která se vždy objevila po jasnovideckých vidinách Andrey.

Andrea jde po ulici a potká jí známého muže, kterého už viděla ve svých vidinách. Jde k němu, ale muž říká, že ji nezná a jde dále. Parapsychologové se ptají bratrance Andrey, od kdy začal kreslit tyto osmicípé hvězdy. Ten říká, že od doby transplantace rohovky, kterou dostal od jedné ženy, která přišla nešťastnou náhodou o život, a říká vědcům jméno a adresu muže této ženy. Vědci jdou s Andreou k osamělému domu Alaina Mc Caye, muže, který rohovku své zemřelé ženy k transplantaci nabídl. Před domem se Andrea zastaví jako ve snu a říká parapsychologům, že ten dům je jí docela známý, že jej viděla ve svých jasnovideckých vidinách a že zná také zařízení uvnitř. Jdou dovnitř a Andrea pozná v Alainu Mc Cayovi toho muže, kterého znala z vidin, a kterého nedávno potkala na ulici. V hale domu vidí parapsychologové v dlažbě velkou osmicípou hvězdu s kruhem uvnitř, přesně

tuto hvězdu, kterou maloval bratranec Andrey v různých. obměnách a kterou Andrea psychokineticky produkovala na skle. Alain Mc Cay přiznává, že jeho žena byla po její smrti dárce rohovky pro oči malíře, ale .Andreu že ještě nikdy neviděl. Parapsychologové s Andreou odcházejí z domu a jsou přesvědčeni, že Alain Mc Cay a jeho dům jsou jedinou příčinou jasnovideckých vidin Andrey.

Andrea se pak odpoledne s vědomím parapsychologů sama vrátí do domu Mc Caye. Je od něho přátelsky přivítána a pohoštěna a říká mu, že je v podvědomí stále k němu přitahována, a že ho má ráda. Prožijí spolu noc v posteli. Když se Andrea ráno probudí, jde do koupelny a bere si sklenici vody. Při doteku sklenice ji přepadne intenzivní jasnovidectví a Andrea vidí jasně celou tragédii, která se tehdy odehrála, Když Alain Mc Cay napadl svoji ženu a brutálně ji svrhl přes zábradlí dolů na dlažbu. Andrea sleduje ve svých vidinách tuto vraždu a dívá se přes zábradlí haly dolů a vidí ženu Mc Caye ležet na velké osmicípé hvězdě dlažby.

Mc Cay se probudí a sleduje Andreu v jejím počínání. Je mu nyní jasné, že Andrea jeho vraždu odhalila, a že tomu musí zabránit za každou cenu. Napadne Andreu a chce ji také svrhnout přes zábradlí dolů. Andrea se brání, vysmykne se a utíká na druhou stranu schodiště. V tomto okamžiku přicházejí do domu parapsychologové, kteří měli už obavy o život Andrey. Jdou po schodech nahoru, Mc Cay uhýbá k zábradlí a převrátí se přes zábradlí. Zůstává mrtev ležet na osmicípé hvězdě v hale na dlažbě, na místě kde tehdy ležela jím zabitá jeho žena.

Byla to zde vlastně pomsta oběti na jejím vrahovi. K tomuto případu jsou však další nezodpovězené otázky, které je třeba vysvětlit. Podle názoru parapsychologů se zde jedná o případ jasnovidecké telepatie spojené s psychokinetickými projevy podvědomí Andrey. Původcem jasnovideckých vidin Andrey a psychokinetických projevů jejího podvědomí byla telepatie. Andrea byla příjemcem telepatických vln, Astrální tělo zavražděné ženy Mc Caye s celým duševnem a silnými emocemi z okamžiků smrti bylo vysílatelem přes paměťový obsah buněk těla. Tyto paměťové záznamy buněk těla byly provedeny v době, kdy žena ještě žila.

Zde se naskytá otázka, jak je možné vysílat telepatické vlny, když vysílatel už nežije a jeho mozek už zřejmě nemůže žádné vlny telepatie vysílat? Nyní je třeba se zmínit o původu a podmínkách telepatie. Telepatie je působení myšlenek a citů vlastního vědomí živého člověka na podvědomí druhých osob na dálku. Je to přímé vnímání nálad, myšlenek, pocitů, dojmů a úmyslů druhých, od nás vzdálených osob. Je to přirozená schopnost stojící na základě přírodních věd. Vylíčení detailů ze života neznámé osoby je v podstatě telepatický příjem jejích myšlenek. V tomto případě se však jedná o příjem myšlenkového obsahu mrtvé osoby, a jak my víme, je myšlenka výšedimenzionální energie produkovaná živým tvorem.

Přicházíme tedy k materiálnímu původu myšlenky. Při narození obsahuje mozková kůra velkého mozku kojence jen nepatrný zlomek nervových buněk a tyto nejsou ani vzájemně spojeny. Teprve s časem se tvoří pomocí informací zvenčí tzv. přednostní dráhy po nichž běží nervové impulsy. Pomalu začíná mozek pracovat, počet nervových buněk roste až dosáhneme později počtu skoro 100 miliard buněk. Zde se tvoří molekuly proteinů za spolupůsobení ribonukleové kyseliny a v těchto molekulách jsou zaznamenány obsahy paměti. Vědci mají za velmi pravděpodobné, že spolupůsobením impulsů, přednostních drah a molekul

paměti vznikají molekuly osobnosti. Tak na příklad molekula osobnosti „nedůvěra“ vzniká spojením uvedených faktorů a za dlouhou dobu vybudovaných molekul paměti „zlá zkušenost“. Pro nás je zde důležitá skutečnost, že část našeho duševna, paměť, se skládá z hmoty, právě z těch paměťových molekul proteinů. Celá naše osobnost by pak mohla mít materiální základnu. Pokusy s nižšími zvířaty ukázaly, že paměť je požitelná. Na příklad našly necvičené krysy východ z labyrintu stejně rychle jako cvičené, když se jim před tímto úkolem daly při krmení práškovité mozky cvičených krys.

Když neurolog dr. Grey sestavil stroj který reagoval na myšlenkové vlny, bylo dále fyzikem Jeanem J. Delpassem zjištěno, že myšlenkové vlny vytvoří v mozku živého člověka proudovou přípravnou vlnu, která může konat práci, např. zapnout televizor. Při opakování těchto myšlenek dochází v mozku ke tvoření molekul paměti, kde proudová vlna je naprogramována. Televizor se dá potom zapnout už pouhou myšlenkou na tento úkon. Energie těchto molekul paměti s jejich paměťovými záznamy překonává biologickou smrt člověka, jak bylo zjištěno vědci J. J. Delpassem a prof. W. Amsynckem. Při opakování pokusů na osobách, které zemřely biologickou smrtí se zjistilo, že energetický efekt v podobě hmotné práce, (např. zapnutí přístroje) po smrti člověka, předpokládá za jeho života vytvořené odpovídající molekuly paměti. A toto se dalo ještě jasně poznat, když tělo bylo už neživé a rozkladové enzymy začaly svoji práci.

Snad je nyní už pochopitelnější, (vraťme se ke shora uvedenému skutečnému případu), že silné emoce tehdejší tragédie při smrti paní Mc Cayové, hlavně její silně vtisknutý obraz osmicípé hvězdy na dlažbě haly v jejich dome, který byl patrně nejsilnějším dojmem paní Mc Cayové při jejím pádu na dlažbu haly, označily buňky jejího celého těla paměťovým záznamem tragédie. Označily tedy i rohovku očí paní Mc Cayové. Tato rohovka byla pak po její smrti transplantována do očí bratrance Andrey Bestové a od něho pak přešly tyto paměťové záznamy přes jeho ledvinu, kterou daroval Andree na Andreu samotnou. Tyto paměťové záznamy místa a děje tragédie působily v buňkách živého těla svojí energií přes částice (mentiony) telepaticky na podvědomí lidí, nejdříve u bratrance Andrey a potom u Andrey samotné. U bratrance Andrey se tato telepatie paměťových záznamů buněk projevovala jasnovidcky v neustálých představách osmicípé hvězdy s kruhem uvnitř, kterou malíř pak podle těchto představ kreslil.

Nejsilnějším paměťovým záznamem u paní Mc Cayové byla patrně osmicípá hvězda dlažby jejich haly. A tato energie se pak projevovala u Andrey Bestové přes její podvědomí jako telepatické jasnovidectví v podobě vidin místa tragédie a zúčastněných osob a jako psychokinetické vypalování osmicípé hvězdy na skle. Je třeba však podotknout, že Andrea Bestová byla už dědičně nadaná schopností mimosmyslového vnímání, která se v plné síle projevila až po transplantaci ledviny přes buňky těla s paměťovým záznamem tragédie a která spojovala telepatické jasnovidectví s psychokinezí.

Negativní vidiny

Zde bych se chtěl zmínit o skutečné události, která byla uváděna 13.5.1998 v americkém televizním seriálu PSI-Factor,

Mladá úspěšná filmová herečka, která má mnoho příznivců a obdivovatelů, hrála v jejím posledním filmu roli nevěsty která prožije šok z náhlého úmrtí

jejího snoubence a namísto svatebního obřadu v kostele je blízko oltáře vystavena rakev s mrtvým snoubencem. Nevěsta se rozloučí s mrtvým polibkem na jeho čelo a v pláči se zhroutí vedle rakve. Jeden z obdivovatelů herečky je trestaný muž, který odpykává trest ve vězení a který je nemocen nevyléčitelnou srdeční chorobou. Je z vězení tedy z humanitních důvodů propuštěn poněvadž mu zbývá jen krátká doba života.

Po svém propuštění po shlédnutí uvedeného filmu se kriminálník zblázní do herečky, obtěžuje ji telefonáty a vloupá se k ní do bytu, poněvadž herečka jeho telefonáty striktně odmítá. Herečka chce volat policii, ale muž ji úpěnlivě prosí aby to nedělala, že on už brzy zemře. Prosí ji, aby ještě jednou sehrála svoji roli nevěsty jako v uvedeném filmu, s ním v roli snoubence, který zemře. Herečka to kategoricky odmítá poněvadž má z muže strach. Muž odejde a po kratší době se před herečkou objeví několikrát jeho zjevení, které ji prosí, aby s ním sehrála její poslední roli. Herečka ho vždy kategoricky odmítá a zjevení zase náhle zmizí. Když se tato negativní vidina muže objeví před ní na silnici a její vůz mohl bez překážky zjevením projet, dostaví se herečka na policii a činí na muže, jehož jméno od jeho „návštěvy“! v jejím bytě věděla, trestní oznámení. Policie ji však uvědomuje, že tento muž už před kratší dobou zemřel, že s případem už nemají co dělat.

Herečka je ještě více šokována a udivena přesnými vidinami muže, které ji stále obtěžují a nahánějí strach. Poněvadž policie jí v té věci nemůže pomoci, obrátí se herečka o pomoc k parapsychologům. Negativní zjevení muže ji stále obtěžují a herečka je stále vystrašenější a odmítavější. Vědci ji navštívili a nabízeli jí pomoc. Zjevení muže ji nadále pronásledovalo, takže nakonec svolila se podílet na pokusu parapsychologů. Vědecký pokus byl nutný, aby herečka, která už sama měla zvýšenou senzibilitu vnímání, byla zbavena těchto negativních vidin a osvobozena od obav.

Herečka byla před pokusem zasvěcena do plánu vědců, že má ještě jednou sehrát scénu její filmové role, kdy nevěsta v kostele přichází k rakvi mrtvého snoubence, aby se s ním polibkem na čelo naposledy rozloučila. Vědci jí však nesdělili, kdo skutečně bude v uzavřené rakvi ležet.

Pomocí mikrofonu byla herečka spojena s vědeckou skupinou, aby tito byli informováni o psychickém stavu ženy. V kostele uviděla herečka blízko oltáře znovu zjevení muže. Muž ji pokynem zdravil a chválil její herecký výkon. (Přes telepatické vnímání, kterého byla žena při její zvýšené senzibilitě zcela schopná). Herečka sdělila její dojmy přes mikrofon vědcům. Potom se přiblížila k uzavřené rakvi a otevřela poklop rakve. S úžasem uviděla že v rakvi leží mrtvý kriminálník. (Vědci si ho pro ten to účel „vypůjčili“ od patologie.) Políbila mrtvého na čelo a vzhlédla znovu ke zjevení muže vedle oltáře. Viděla, že zjevení se zhroutilo a pozvolna se ztrácelo, až zmizelo. Její překvapení mělo pro ni léčivý účinek, poněvadž viděla, že muž který ji svými negativními vidinami neustále pronásledoval, je skutečně mrtev a že viděla, že zjevení muže vedle oltáře pomalu mizelo, až se patrně provždy ztratilo.

Chtěl bych k této skutečné události dodat některé doplňky. V první řadě to byla naprosto věrná podoba astrálního těla zemřelého muže s jeho materiálním tělem, což uvádělo herečku neustále do úžasu a hrůzy. To ji udržovalo v nejistotě a ve strachu, i když ji policie ujistila, že uvedený kriminálník už zemřel. Její vidiny se zřejmě začaly objevovat až po jeho smrti.

Ke vnímání astrálního těla člověka není třeba zrovna mít schopnost

mimosmyslového vnímání. Stačí mít stav zvýšené sensibility na podkladě mystickém, např. při shromáždění věřících, nebo emocionálním, na podkladě pozitivního nebo negativního vztahu k osobě. Co je vlastně astrální tělo člověka o němž hovoří už prastaré náboženské kultury? Je to výšedimenzionální energie, která zcela vyplňuje materiální tělo člověka za jeho života, obsahuje jeho celou duševní energii včetně emocí, paměti, mimosmyslového vnímání, zkušeností, vědomostí a přesné podoby materiálního těla. (Výšedimenzionální= vyšší dimenzionalita než trojdimenzionální prostor a čas jako další dimenze.)

Astrální tělo je nositelem duše člověka. Tato výšedimenzionální energie se může ve spánku, v transu nebo při šoku. po úrazu oddělit od živého těla člověka a ve stavu beztělnosti se pohybovat prostorem. Může se pohybovat nad ležícím materiálním tělem, které je. pak astrálním tělem vnímáno včetně jeho okolí, nebo se pohybovat v prostoru daleko nad zemí až snad i po cizí univerza. Se živým, materiálním tělem spojuje astrální tělo tzv. stříbrná šňůra, energetické spojení přes které podle asijských teorií přicházejí do mozku materiálního těla záznamy z cesty astrálního těla. Po přetržení tohoto energetického spojení, které nastává při biologické smrti člověka, se astrální tělo trvale oddělí od materiálního těla a existuje jako trvalý energetický záznam v prostoru se všemi jeho složkami včetně emocí, přání, tužeb, paměti atd.

Uvedený muž, který byl se svým astrálním tělem u mladé herečky objektem zastrašujících negativních vidin, byl po svém propuštění z věznice po shlédnutí filmu s uvedenou herečkou trápen horečnou touhou a přáním sehrát ještě před svou smrtí roli snoubence herečky a při scéně v kostele ležet v rakvi jako skutečně mrtvý snoubenec. Veškerá jeho přání a tužby byly velkým energetickým potenciálem, který zůstal po jeho smrti s nezměněnou silou v jeho astrálním těle. Tato energie je vázala na materiální svět a na život mladé herečky a nedovolovala mu odejít do záhrobí. Podobně je tomu i u duchů, jejichž materiální těla zemřela za stavu velkých emocí. Také oni neví, že zemřeli, poněvadž jejich astrální těla se všemi emocemi jsou vázána na energetické záznamy místa tragédie.

Byl tedy pokus vědců dokázat herečce, že muž, který ji jako zjevení stále pronásledoval, je skutečně už mrtev opravdu léčebnou terapií pro ženu. Ale nejenom pro živou osobu herečky, také pro astrální tělo zemřelého muže to byla léčebná terapie a pomoc se strany žijících v tom smyslu, že se přesvědčilo o tom, že jeho materiální tělo už zemřelo, a že herečka, objekt jeho přání a tužeb unikla působnosti jeho zjevení. Když herečka zjistila, že muž, který ji jako negativní vidina stále šokoval je skutečně mrtev, ztratilo i jeho zjevení pro ni zcela svoji negativní působnost. Astrální tělo muže se po zjištění, že jeho materiální tělo je bez života, takto zbavilo vazby jeho energie k místu a osobě a mohlo klidně odejít do záhrobí, byperprostoru. Možná, že se tímto i mladá herečka uklidnila a zbavila se hyperestezie (přecitlivosti), která jí umožňovala vnímat zjevení astrálních těl, případně se s nimi telepaticky dorozumívat.

Telepatická psychokineze.

V jednom skutečném případě, vysílaném televizí v červnu 1998 v seriálu PSI-Factor se ukazuje, že paranormální jevy působí často společně a že

zasahují jeden do druhého. Jasnovidectví a telepatie splývají a telepatie přechází do psychokinetických jevů. Nemůžeme tedy hovořit jen o čisté telepatii, jasnovidectví, nebo psychokinezi, přestože tyto jevy často vystupují samostatně nebo jen jako telepatické jasnovidectví.

V tomto případě, nazvaném v televizním seriálu „Krvavý sen“, leží mladá žena Carol Andersonová. v nemocnici a vedle ní leží v pokoji na lůžku další mladá žena paní Ellisová, nacházející se už po celý rok v kóma. Paní Andersonová. trpí těžkými sny, křičí ve spánku jako by jí hrozilo přepadení. Brání se proti přepadení, její ruce krvácejí a nesou stopy pout, na jejím krku se objeví hluboké bodné rány. Lékaři si s ní neví rady a volají parapsychology na pomoc. Paní Andersonová jim vypráví, že viděla ve snu černě oděného maskovaného muže, který ji spoutanou trýznil v prázdné tovární hale a když se jí podařilo se zbavit pout, ji pronásledoval s dlouhým, křivým nožem v ruce a těžce ji zranil na těle a na krku. Vypráví dále, že viděla ve velmi jasném světle zcela jasně postavu mladé ženy. Lékaři zjistí, že paní Andersonová má na těle 32 bodných ran, z toho 18 ran na krku. Ale podivuhodným způsobem nebyly tyto rány způsobeny zvenčí do těla, ale opačným způsobem, zevnitř těla navenek. Žena nemůže pro hrůzný strach usnout, nechce tento krvavý sen znovu prožít. Parapsycholog profesor Hendriks říká člence jeho skupiny Donně, aby zůstala u paní Andersonové, aby ji uklidňovala a bděla nad ní. Donna má lůžko vedle paní Andersonové a když usne, přepadnou ji samou tyto hrůzné sny. Její ruce se zbarví krví a na těle má krvavé stopy pout. Paní Andersonová se také probudila a říká, že měla zase ten krvavý sen. Vědci zjistí, že obě ženy měly zcela identické těžké sny. Profesor Hendriks se ptá lékařů na vedle ležící pacientku paní Ellisovou, která už rok leží v kómatu, Lékaři. říkají že žena před rokem přežila těžké přepadení s mnoha bodnými ranami na těle a na krku a se stopami pout na rukou a na nohou. Nalezena byla v prázdné tovární hale, kde byla násilníkem držena asi 3 dny, byla trýzněná a ubodaná skoro k smrti. Od doby těchto dramatických událostí leží v kómatu. Lékař ukazuje pak parapsychologům zhojené jizvy po hlubokých ranách na krku pacientky. Zločinec nebyl do dnešního dne vypátrán.,

Nyní ví parapsychologové, že existuje spojení mezi sny Donny, paní Andersonové a paní Ellisové. Profesor Hendriks říká Donně, že jim musí pomoci, že musí tedy ještě jednou podstoupit tento těžký sen. Donna souhlasí a jde do laboratoře spánku. Je připojena na přístroje a vědci pozorují její REM- fáze spánku na encephalografu. Zjistí že těžké snění u ní začalo až ve třetí REM-fázi spánku. Donna a prožívá tento těžký sen mnohem intenzivněji než minule. Ve snu se osvobodí z pout jimiž ji maskovaný, černě oděný muž v prázdné tovární hale spoutal. Prchá prostory továrny před mužem, který ji pronásleduje a ohrožuje svým křivým nožem. Donna se vzepne a kopnutím srazí muže se s chodů, muž se však znovu vzchopí a ohrožuje ji znovu. Donna dosáhne její, na zemi ležící pistole a muže zastrelí. (Vědci parapsychologické skupiny jsou pro každý případ ozbrojeni a vycvičeni v sebeobraně). Muž v pádu odhodí svůj nůž. Donna překročí ležícího zabitého muže a její spánek se uklidňuje, její hodnoty EEG a EKG se stávají normální. Před tím chtěli vědci už přerušit spánek, poněvadž hodnoty ukazované přístroji se staly už hroznými. Donna se probudí zcela uklidněna a říká vědcům, že ten těžký sen už zcela zmizel. Zároveň s ní se probudí paní Andersonová ze spánku zcela uklidněná a paní Ellisová se probudí z

dlouhého kóma.

Když Donna popsala parapsychologům přesně její těžký sen, jdou všichni společně k opuštěné tovární hale. Donna je vede, vedena jejími vzpomínkami z těžkého snu. Hledá v hale pod různým odpadem, troskami a prachem ten odhozený nůž a nachází jej tam skutečně. ([Snad tento nůž jednou také přispěje k dopadení zločince) Odporem Donny proti fantomu zločince a „usmrcením“ fantomu se uvolnila energie, která držela osoby zajaté v představách fantomu astrálního těla dosud žijícího zločince.

Zločinec držel po celý rok v zajetí svého duševna astrální tělo jeho oběti, paní Ellisové, ležící celou tuto dobu v kómatu. Zde je i možnost cest astrálního těla zločince k jeho dalším obětem při jejich snech. V každém případě byla duševní energie paní Ellisové neustále vázána duševnem zločince, tak jak si ten to v době přepadení před rokem představoval - že má paní Ellisovou jenom pro sebe - a tato představa neustále vázala energeticky astrální tělo jeho oběti v kómatu.

Je zcela možné usuzovat, že mozek v kóma žijící paní Ellisové produkoval neustále telepatické vlnění, které dosáhlo podvědomí paní Carol Anderesonové a po tom paní Donny. Tato telepatie s jasnovidectvím působila na podvědomí obou žen a to pak při snění ve spánku způsobilo psychokineticky krvácení na rukou, bodné rány na těle a krvavé stopy po poutech. V mozku paní Ellisové zůstalo neustále živé utrpení a martyrium této ženy před rokem. A zde je tedy zcela možnost neustálé produkce telepatického jasnovidectví, i když její duševno bylo neustále blokováno duševnem zločince. Tato produkce vln telepatického jasnovidectví s celou hrůzou tehdejší tragédie byla skončena po probuzení z kómatu a nabytím vědomí paní Ellisové.

V každém případě ukazuje způsobení ran na těle směrem zevnitř navenek na psychokinetické působení vlastního podvědomí. Podobně jako při sebespálení člověka způsobeném psychokineticky shoří tělo ve směru navenek. Že podvědomí člověka může psychokineticky způsobit poranění jeho těla nebo i těla druhého člověka, nebo že může psychokineticky způsobit tvoření lidských slz nebo lidské krve, bylo na více případech už dokázáno. Filipinští léčitelé dokážou snadno při logurgické operaci nechat téci lidskou krev „vyrobenou“ na dálku psychokinezi. Toto jen pro vysvětlení psychokinetického působení podvědomí člověka.

Chtěl bych na tomto místě uvést ještě jiný skutečný případ, který dokazuje, že materializované zjevení zemřelého rovněž ztratí schopnost pohybovat materiálními předměty, když se mu živý člověk i prostřednictvím svého astrálního těla jasně postaví na odpor.

V malém přístavním městě stojí na skalnatém pobřeží již delší dobu opuštěný maják, o kterém se tvrdí, že občas zasvítí. Mladý muž Bob a jeho mladá přítelkyně se odebrali na „průzkum“ tohoto majáku. V silném světle reflektoru majáku, který náhle zasvítí, zmizí Bob a jeho přítelkyně ztratila schopnost vidět. Parapsychologové slíbí matce Boba, že se budou snažit ztraceného Boba najít. Odeberou se s jednou skupinou k majáku. U majáku se před 47 lety stala tragédie lodi. Světla majáku nebyla tehdy v noci zapnuta, loď narazila na skalisko a potopila se. Při této tragédii zahynul kapitán s celou lodní posádkou. Žena kapitána žije v domě nedaleko od majáku, zcela odloučená od světa. Občas navštívila strašidelný maják trápená svědomím, poněvadž tehdy před 47 lety se jako mladá žena spustila s hlídačem majáku Noahem, který právě té noci, když byl v posteli se ženou kapitána, nezapnul

úmyslně světla majáku, aby se zbavil kapitána, svého soka. Tyto údaje zjistili parapsychologové později. Tento vrah kapitána a celé lodní posádky zemřel před lety a jeho zlé duševno bylo s jeho astrálním tělem vázáno vazební energií míst tragédie.

Snad se zde klade otázka, jak může astrální tělo vraha mít tolik energie, že zavírá v místnosti majáku mladého Boba, dva členy parapsychologické skupiny, kteří Boba hledali a nakonec i starou ženu kapitána Elisabeth, svou tehdejší milenkou a spoluvinici vraždy? Jak může zemřelý hlídač majáku Noah, jako nehmotný fantom zapínat materiální obsluhu majáku?

Pokusím se to krátce odůvodnit. Jev psychokinetického hřmocení, jako v tomto případě, předpokládá podvědomí živého člověka a jeho bioplazmatické pole. Pomocí biogravitonů bioplazmatického pole živého člověka se podle názoru vědců, mj. profesora Bohma z londýnské univerzity, může materializovat i fantom ducha zemřelého, jeho astrální tělo. Tento materializovaný fantom může pak psychokineticky způsobit jev hřmocení, v tomto případě zavírání a otevírání dveří a obsluhu světel majáku.

Vedoucí parapsychologické skupiny Derek hledá v majáku ozbrojený pistolí zmizelé členy jeho skupiny a slyší jejich volání. Je napaden materializovaným fantomem vraha Noaha. Fantom mu hrozí, že ho oslepí a zavře do věže jako ostatní před ním. Ve chvíli nejvyšší nouze parapsycholog střílí na fantom a dalšími ranami rozstřelí rozsvícená světla majáku. Tímto odporem a zničením světel majáku byla patrně také zrušena schopnost psychokineze vraha a tím i moc materializovaného fantomu nad všemi osobami které držel v zajetí.

Vedení České psychoenergetické společnosti upozorňuje čtenáře na možnost zakoupení publikace Psychokinetické jevy, ve které autor Ing. Jaromír Kapinus vysvětluje řadu těchto neuvěřitelných příběhů. Nejlépe vyřizovat tento požadavek pomocí mailové adresy cepes@cepes.cz.